

er der paa 2den Klasse. Ved Indførelse af Zonetakster paa kortere Strækninger end tidligere, nemlig for 226 km i Stedet for som hidtil for 257 km, vil der blive en tilsvarende Nedsættelse for de længere Afstande. Jeg kan f. Eks. nævne, at paa 257 km vil en Billet kun komme til at koste 11 Kr. 70 Ø. paa 3die Klasse mod 6 Kr. i 1914, altsaa knap det dobbelte — 257 km svarer til en Strækning fra København til noget paa den anden Side Fredericia. Taksterne for Abonnementskort vil ligeledes neppe blive det dobbelte af, hvad de var i 1914, Rejsegodstaksterne det dobbelte, og Stykgodstaksterne vil for de kortere Afstande være noget under det dobbelte, for de længere Afstande noget over det dobbelte; for Vognladningsgodsets Vedkommende vil Forhøjelsen ligge mellem 120 og 165 pCt.; Dyretaksterne vil være lidt over, hvad de var i 1914, Taksten for Frimærkepakker ligesaa. Jeg skal efter den højtærede Ministers udførlige Omtale af Lovforslaget og efter den grundige Udvalgsbehandling, der har fundet Sted i Folketinget, ikke komme yderligere ind paa Enkeltheder.

Medens jeg maa formene, at Nedsættelsen af Persontaksterne nok vil bevirke en Forskydning af de rejsende fra 3die Klasse over i 2den Klasse som Følge af den yderligere Nedsættelse, 2den Klasses Billetterne faar, og de rejsendes Antal muligvis ogsaa vil stige paa de lange Afstande, hvor der ydes en forholdsvis stor Nedsættelse, tror jeg — efter de Erfaringer, der foreligger for mig — ikke, at Nedsættelsen for de korte Rejsers Vedkommende vil bidrage væsentligt til at fremme de rejsendes Antal, i alt Fald ikke, medmindre der samtidig bliver sat flere Lokaltog i Gang. Hvorvidt dette kan være en økonomisk Foranstaltning, vil blive at overveje. Efter Erfaringerne fra de Privatbaner, hvor Spørgsmaalet er undersøgt, har, skønt de fleste Privatbaner ligger med højere Takster end Statsbanerne, Nedgangen i de rejsendes Antal dog ikke været over knap 10 pCt., og efter de Erfaringer, der er gjort, hvor der har fundet Nedsættelser Sted, har man ikke kunnet naa til at forøge Antallet, medmindre man samtidig har forøget Togantallet; først da har man faaet flere Folk med. Jeg tror, at naar dette gælder for Personer, vil det være endnu vanskeligere for Godsets Vedkommende. Man kan ikke paaregne, at Takstnedsættelserne skal bringe væsentligt mere Gods end nu, thi naar Godstrafikken er gaaet stærkt ned, skyldes det i høj Grad, at Omsætningen af Varene er

gaaet ned. Jeg tror heller ikke, at selve den Nedgang i Godsmængden, der har fundet Sted, er saa overordentlig stor, sammenlignet med, hvad den var under normale Forhold, thi vi har endnu efter Krigen haft en overordentlig stærk Stigning i Godstrafikken. I et Aar som 1919—20, der jo var et Overproduktionsaar, hvor Forsendelserne voksede stærkt, fandt der ogsaa en overordentlig stor Tørveforsendelse Sted hele Landet over, som medførte stor Vognmangel. I Øjeblikket er Godstrafikken vel neppe mere end ca. 25—30 pCt. under, hvad den var i 1920—21, og hvis man regner med en saadan jævnt stigende Forøgelse af Trafikken, som fandt Sted for 1913—14, altsaa før Krigen, tror jeg ikke, man ad normal Vej vil naa op til en Trafik, der ligger paa Højde med den, vi havde i 1919—20. Selv om Forholdene bliver noget bedre, mener jeg derfor ikke, at vi faar en Godstrafik som den, man havde den Gang, og det vil atter sige, at skal der skaffes Balance til Veje ved Statsbanerne, maa det ske ved, at Udgifterne bringes ned.

Foruden alle de rent trafikmæssige Bestemmelser er der i Lovforslaget optaget Bestemmelser, svarende til de i Postloven fastsatte, om, at Loven først skal revideres i 1926—27. Samtidig foreslaas det at give Ministeren for offentlige Arbejder Bemyndigelse til efter Erklæring fra Jernbanaaraadet og med Tilslutning fra begge Rigsdagens Finansudvalg at ændre Taksterne indenfor Lovforslagets Ramme saaledes, at de deri fastsatte Takster maa betragtes som Maksimaltakster. Disse Bestemmelser tilsigter at sætte Statsbanerne i Stand til i saa høj Grad som muligt at følge med i de store Svingninger i Prisniveauet uden at gaa til de besværlige Foranstaltninger, som en Lovændring altid vil medføre. Jeg forstaar i Overensstemmelse med, hvad den højtærede Minister udtalte, denne Bemyndigelse saaledes, at Ministeren har Ret til ikke blot at nedsætte de enkelte Takstklasser, men ogsaa til at nedsætte Taksten for de enkelte Varer indenfor Takstklasserne. Forudsætningen for at bringe Taksterne yderligere ned maa efter min Mening være, at saadanne Takstnedsættelser kan bidrage til at bringe Balance i Statsbanernes Budget, og jeg maa fastholde Kravet om, at Statsvirksomhederne skal kunne betale sig, ikke mindst under de nuværende daarlige økonomiske Forhold. Jeg tror ikke, man skal vente væsentligt større Forøgelse af Trafikken. Noget vil der kunne skabes af Fabrikterne selv ved, at de i større Grad end hidtil støtter Banerne — hvis de ellers